

DSC 25 (119)

Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8
729 30 OSTRAVA

V Ostravě 23. 8. 2019

Žádost o informace

Dobrý den,

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. Zákon o svobodném přístupu k informacím Vás tímto žádám o poskytnutí následujícího dokumentu: Oznámení přestupku Městskou policií Ostrava, které je součástí spisu se spisovou značkou S-SMO/416285/19/DSČ včetně elektronických a jiných příloh.

Děkuji.

S pozdravem

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravní správy a bezpečnosti

PRÁVNÍ AKT	ČÍSLO	PRŮBĚH
	26-08-2019	
PRŮBĚH	PRŮBĚH	PRŮBĚH
83		
PRŮBĚH	PRŮBĚH	PRŮBĚH
5/11		479255

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/479255/19/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/479255/19/DSČ/2
INF - 119/2019/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 9. září 2019

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 26.8.2019 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním oznámení přestupku Městskou policií Ostrava, včetně elektronických a jiných příloh, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/416285/19/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 26.8.2019 žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání oznámení přestupku Městskou policií Ostrava, včetně elektronických a jiných příloh, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/416285/19/DSČ, který je evidován na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy, a to v souvislosti s řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy projednává přestupek v provozu na pozemních komunikacích, neboť 18.6.2019 v době nejméně od 18:45 do 19:00 hod. porušil nezjištěný řidič motorového vozidla pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, stál v Ostravě-Svinově na ulici Lipové u budovy čp 372 v místě, kde při stání nezůstal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy a v působnosti přenosného dopravního značení „B 1“ – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou „E 13“ – MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY.

Ke dni podání žádosti se žadatel nachází v pozici osoby, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Patří tak do okruhu osob, které mají právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na

samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, z kterého jednotlivé části žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem vedeném v jeho vlastní věci, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon" ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na výluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis

SMO/505167/19/DSČ

smoves7148c7df

Statutární město Ostrava
magistrát – odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOSLU	C. DOPOR.
	10 -09- 2019	D.S
UKL. ZN. / LH.	C. J.	POČET LISTU
837	505167	2

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
28. října 2771/117
702 00 MORAVSKÁ OSTRAVA A PŘÍVOZ

V Ostravě 9. 9. 2019

Odvolání

V souladu s § 16 odst. 1 zákona číslo 106/1999 Sb., Zákon o svobodném přístupu k informacím, tímto podávám

odvolání

proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností č. j. SMO/479255/19/DSČ/ ze dne 9. 9. 2019.

Odvolací důvody:

- (1) Povinný subjekt se v odůvodnění odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 38/2007 – 78 ze dne 13. 8. 2008. Nejvyšší správní soud však v tomto rozsudku uvádí: „*Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci.*“

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 118/2018 – 53 ze dne 28. 11. 2018 vysloveně uvádí: „*NSS zdůrazňuje, že žádostí podle informačního zákona naopak bude, požaduje-li žadatel jen kopie určitých dokumentů ze spisu (nejčastěji půjde o finální rozhodnutí, může jít ale i o několik málo jiných dokumentů tvořících spis – srov. k tomu např. rozsudek ze dne 1. 4. 2014, čj. 7 As 64/2013-49).*“

Nebo-li má žádost je přesně v souladu s těmito rozsudky. Nežádal jsem o kopii celého spisu, ale pouze o kopii jednoho konkrétního dokumentu a jeho elektronických a

jiných příloh. Právní názor povinného subjektu je chybný, ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím nelze aplikovat a povinný subjekt postupoval nezákonně.

- (2) Povinný subjekt uvádí: „Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Tato část rozhodnutí je nepřezkoumatelná. Povinný subjekt cituje část rozsudku, ale neuvádí, jak lze jeho právní názor o tento rozsudek opřít. Jestliže vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti opřenou o názor, že „pokud má názor, že žádost nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, pak vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti“, pak se jedná o argumentaci kruhem. Nevidím však žádnou relevanci k žádosti samotné.

- (3) Zákon o svobodném přístupu k informacím v § 20 odst. 4 písm. c) říká: „...dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů...“

Co se základních zásad činnosti správních orgánů týče, pak zákon č. 500/2004 Sb., Správní řád uvádí v § 4, odst. 1: „Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.“

Povinný subjekt se jednoznačně nechová jako služebník veřejnosti, ale naopak jako dráb, který si myslí, že na holotu je třeba být přísný. Rozhodně nevychází podle možností vstříc, ale naopak se chová nezákonně a klade co nejvíce překážek. Toto vyplývá i z následující části odůvodnění: „Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní

důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.“ Tento postesk povinného subjektu nemá žádnou relevanci k projednávané žádosti.

- (4) Je absurdní, že mně, jako osobě, která má právní zájem, povinný subjekt přiznává méně práv oproti osobě, která tento právní zájem nemá. Kdyby stejnou žádost poslala „paní od vedle“, povinný subjekt by jí pravděpodobně informaci poskytnul (být zřejmě anonymizovanou a nerad). Nicméně tento můj postesk rovněž nemá žádnou relevanci.

Na základě výše uvedených důvodů navrhuji, aby nadřízený orgán **rozhodnutí č. J.**

SMO/479255/19/DSCČ/ zrušil a přikázal povinnému subjektu informaci poskytnout.

S pozdravem,

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

DSC 25 (119)

Čj.: MSK 134199/2019
Sp. zn.: DSH/26703/2019/ [redacted]
084.3 S5 N
Vyřizuje: [redacted]
Telefon: [redacted]
Fax: [redacted]
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 25. 9. 2019

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 25. 9. 2019 [redacted]
03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání [redacted] (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 9. 2019, čj. SMO/479255/19/DSC/[redacted] o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

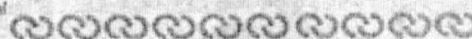
Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 23. 8. 2019 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o oznámení přestupku Městskou policií Ostrava, které je součástí spisu sp. zn. S-SMO/416285/19/DSC, včetně elektronických a jiných příloh.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že (1) podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, se § 2 odst. 3 zák. o informacích vztahuje na případy žádosti o kompletní správní spis, naopak že podle rozsudku NSS ze dne 1. 4. 2014, čj. 7 As 64/2013 – 49, citovaném v rozsudku NSS ze dne 28. 11. 2018, čj. 10 As 118/2018 – 53, se zák. o informacích vztahuje na případy, kdy jsou požadovány jen kopie určitých dokumentů ze spisu. Uvádí, že jeho žádost je v souladu s těmito rozsudky, neboť nežádal kopii celého spisu, ale pouze jednoho konkrétního dokumentu a jeho příloh. Domnívá se, že právní názor povinného subjektu je chybný a § 2 odst. 3 zák. o informacích byl aplikován nezákonně. Dále namítá (2) nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v té části, ve které magistrát cituje rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 Ans 7/2012 – 56, neboť magistrát neuvádí, jak svůj právní názor o tento rozsudek opřel, argumentaci v rozhodnutí uvedenou považuje za argumentaci kruhem. Namítá, že (3) magistrát nepostupuje v souladu se zásadou veřejné správy jako služby veřejnosti, nevychází vstřícně, naopak klade co nejvíce překážek, v tomto směru poukazuje na část odůvodnění zmiňující kverulační a zjevně šikanózní výkon práva na informace, které nemá žádnou relevanci k projednávané žádosti. Konečně uvádí, že (4) je absurdní, že jemu jako osobě, která má právní zájem (tj. právní zájem na nahlížení do spisu – pozn. KÚ), povinný subjekt přiznává méně práv oproti osobě, která právní zájem nemá.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Ze spisu vyplývá, že žadatel byl písemností ze dne 30. 7. 2019, sp. zn. S-SMO/416285/19/DSČ, jako provozovatel vozidla vyzván k uhrazení určené částky ve smyslu § 125h zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, na tuto výzvu reagoval žadatel sdělením ze dne 23. 8. 2019, v němž označil řidiče vozidla. Téhož dne 23. 8. 2019 podal žadatel předmětnou žádost o informace. Dne 9. 9. 2019 magistrát vydal a doručil žadateli příkaz ve věci přestupku podle § 125f odst. 1 zák. o silničním provozu, proti kterému žadatel podal téhož dne odpor, stejného dne 9. 9. 2019 magistrát také vypravil a současně doručil žadateli napadené rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle § 17 odst. 1 správního řádu v každé věci se zakládá spis.

Podle § 38 odst. 1 správního řádu účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu (...)

Podle § 38 odst. 2 správního řádu jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

Podle § 38 odst. 4 správního řádu s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Postup podle § 125h zák. o silničním provozu je zákonem upraveným postupem, kterým se zjišťují skutečnosti potřebné pro případné zahájení řízení o přestupku řidiče vozidla, nepodaří-li se takové skutečnosti zjistit, zahajuje správní orgán řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f cit. zák. Nicméně i na tento postup před zahájením správního řízení je podle krajského úřadu nutno vztáhnout jednak ustanovení § 17 odst. 1 správního řádu, podle kterého se v každé věci zakládá spis. V době podání žádosti se striktně vzato nevedlo v dané věci (přestupku) správní řízení, nebyli zde tudíž žádní účastníci řízení, žadatel tedy nemohl uplatnit právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 1 správního řádu. Nepochybně však zde existoval spis, označený spisovou značkou, a žadatel měl právo nahlížet do tohoto spisu v souladu s § 38 odst. 2 správního řádu, neboť z povahy věci (jakožto provozovatel vozidla, se kterým byl prošetřovaný přestupek spáchán a který je vyzván, aby sdělil údaje o řidiči vozidla) má na nahlížení do takového spisu právní zájem.

Jestliže žadatel požadoval informace z tohoto spisu prostřednictvím žádosti podle zákona o informacích, postupoval magistrát v souladu s § 2 odst. 3 tohoto zákona, pokud učinil závěr, že poskytování informací komplexně upravuje zvláštní zákon, tj. správní řád, a žádost odmítl. K odvolacím námítkám krajský úřad uvádí následující:

(1)

Podle judikatury NSS je právní úprava institutu nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zák. o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu, a to bez ohledu na to, zda požaduje celý spis nebo pouze jeho část. Magistrát v tomto směru zcela správně citoval rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, dále lze odkázat např. na rozsudky téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23, nebo ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37. Pokud žadatel z citovaného rozsudku 2. senátu dovozuje, že nežádá-li kompletní

2/4

spis, ale pouze jeho část, má se postupovat podle zák. o informacích, pak krajský úřad tento názor nesdílí. Pokud totiž NSS dovodil, že § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zák. o informacích neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu *nebo jeho části*. Jestliže tedy osoba uvedená v § 38 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat jak všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k zák. o informacích jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Jinými slovy, jestliže je aplikace zák. o informacích vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu. Tento názor podporuje např. i rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 Ans 7/2012 – 56, v němž šlo o situaci, kdy o informaci ze spisu žádal účastník řízení (resp. osoba s právem nahlížet do spisu); v jeho závěru NSS *obiter dictum* odkazuje právě na výše cit. rozsudek 2. senátu s tím, že „*nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona*“, aniž rozlišuje mezi žádostí o celý spis a žádostí o část spisu. K tomu krajský úřad dodává, že žadatel de facto požadoval celý spis, neboť v dané fázi prošetřování nebyly obsahem spisu jiné dokumenty než oznámení o přestupku s přílohami (které žadatel požadoval) a výzva k uhrazení určené částky (která mu byla jako provozovateli vozidla doručena).

Pokud jde o žadatelem uvedené rozsudky, pak rozsudek NSS čj. 7 As 64/2013 – 49 se týkal žádosti o informace, kterou podala osoba od účastníka řízení odlišná, která neměla právní zájem na nahlížení do spisu, tudíž zde nebyla dána výluka podle § 2 odst. 3 zák. o informacích. V rozsudku NSS čj. 10 As 118/2018 – 53 pak šlo o zcela specifický případ v oboru dohledu České národní banky v oblasti kapitálového trhu, přičemž NSS dospěl k závěru, že daná žádost ve sporné části vůbec není žádostí o informace podle zák. o informacích, nýbrž žádostí o nahlížení do spisu, kterou se žadatel pokouší obejít zákonný zákaz nahlížení do spisu. Ani jeden z těchto rozsudků tedy nedopadá na nyní projednávanou věc.

(2)

K rozsudku NSS ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 Ans 7/2012 – 56, se krajský úřad vyjádřil výše; k související argumentaci magistrátu uvádí, že ji nepovažuje za argumentaci kruhem, magistrát pouze konstatoval jeden ze závěrů tohoto rozsudku, a to, že dospěje-li správní orgán k názoru, že požadovanou informaci neposkytne z důvodu výluky podle § 2 odst. 3 zák. o informacích, je povinen vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zák. o informacích, proti kterému se lze bránit opravnými prostředky, a nikoli např. pouze neformálně vyzumět žadatele o možnosti nahlížet do spisu.

(3)

Zde krajský úřad dává žadateli za pravdu, že daná věta odůvodnění (na straně druhé v odstavci čtvrtém) nemá žádnou souvislost s nyní projednávanou věcí, a ani magistrát sám dále nedovozuje, že by žádost žadatele byla kverulační či zjevně šikanózní. Nicméně to samo o sobě nečiní napadené rozhodnutí nezákonným, jedná se o obecné konstatování týkající se podávání žádostí o informace a pro žadatele z něj nevyplývá žádný negativní závěr.

(4)

Krajský úřad předně konstatuje, že práva přiznává žadateli zákon, nikoli povinný subjekt. Lze samozřejmě diskutovat o tom, jak by měl být ten který zákon změněn, to však není předmětem tohoto řízení. Nicméně krajský úřad se nedomnívá, že by žadatel jakožto osoba, která má právní zájem na nahlížení do spisu, měl méně práv než osoba, které jej nemá – taková osoba by totiž do spisu nahlížet nemohla. Žadatel má pravdu v tom, že pro tuto osobu by pak neplatila výlučka uvedená v § 2 odst. 3 zák. o informacích, to ovšem nemohou správní orgány nijak ovlivnit, neboť jsou platnými a účinnými zákony vázány.

Krajský úřad tedy uzavírá, že zák. o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. S ohledem na to krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod k jeho zrušení či změně.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy